

# РЕШЕНИЕ

№ 900

гр. София, 11.02.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Калина Арнаудова

**ЧЛЕНОВЕ:** Мария Николова  
Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на  
прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4607** по описа за **2012** година  
докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид  
следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 - 228 от Административно  
процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 2 от Закона за административните  
нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториалната дирекция (ТД) на  
Националната агенция за приходите (НАП) – [населено място] срещу решение № 146  
от 13.03.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 12769 по описа за 2011 г. на Софийски  
районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 състав. С решението е отменено  
наказателно постановление (НП) № [ЕГН] от 10.03.2011 г. издадено от директора на  
ТД на НАП - С., с което на [фирма] („ДКЦ ХХП“ ЕООД) с ЕИК[ЕИК] за две отделни  
нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл.  
2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете,  
начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за  
осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба Н-8 от  
29.12.2005 г.) са наложени имуществени санкции в размер на по 500, 00 лв., на  
основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на  
съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на  
материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от  
Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Касаторът излага, че в настоящата хипотеза

не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Счита, че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че процесуалните действия на административния орган по отношение на акт по който производството е прекратено са ирелевантни към настоящето такова. Принципът, че за едно нарушение не следва да се налага едно наказание не е нарушен. С оглед изложеното моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът - [фирма] не е изразил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата и счита, че решението на районния съд следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение съдът е приел, че актосъставителя В. е извършила проверка на място на адреса на дружеството-жалбоподател, във връзка с указания на ТД на НАП, дадени с писмо от 05.11.2010 г., относно внесените суми за осигурители вноски, вноските за фонд „ГВРС" и данъка по чл. 42 от ЗДДФЛ, в хода на която се е установило, че дружеството-жалбоподател, като носител на задължението за подаване на декларация образец № 6 в законоустановения срок, не е изпълнило това свое задължение за неизплатени един период заплати и един период аванс за два месеца. Декларацията била подадена в хода на проверката със закъснение. Свидетелката В. ходила на проверка в счетоводството на дружеството-жалбоподател и бил съставен протокол за проверените оригинални документи. Бил съставен и протокол от 02.12.2010 г. за приключване на проверката. Първоначалният акт за установяване на административно нарушение (АУАН) бил прекратен с резолюция от отдел „Обжалване" на ТД на НАП – С. и това наложило извършването на втора проверка на място, като свидетелката имала указания да състави нов АУАН. В. връчила на представител на дружеството както резолюцията за прекратяване на административно-наказателното производство, така и новия АУАН. Както протоколът от 02.12.2010 г., така и протоколът за извършената проверка не бил връчен на управителя на дружеството-жалбоподател. Вследствие на така извършената проверка в ТД на НАП - офис Изток бил съставен АУАН № [ЕГН] от 25.01.2011 г. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, посочени в АУАН, квалифицирал е нарушението и е индивидуализирал наказанието. Видно от протокол за извършена проверка №

1060341 от 02.12.2010 г. в НАП, жалбоподателят не е подал декларация образец 6 за изплатения аванс за месец август 2009 г., декларация образец 6 за изплатения аванс и за гражданските договори за месец януари 2010 г., декларация образец 6 за изплатените заплати и за гражданските договори и декларация образец 6 за изплатения аванс за месец юни 2010 г., като дължимите осигурителни вноски по изплатени заплати, аванси и граждански договори за всички периоди са изплатени в пълен размер. Видно от протокол от 01.12.2010 г., на същата дата е подадена от дружеството-жалбоподател декларация образец № 6 за горепосочените периоди. Видно от протокол за проверка № 1054458 от 24.11.2010 г., с него е извършена проверка, чиито обхват се припокрива с този по проверка съгласно протокол № 1060341 от 02.12.2010 г.

Предвид изложеното съдът е приел за установено, че първоначалният АУАН е бил прекратен с резолюция от отдел „Обжалване“ на ТД на НАП и това е наложило извършването на втора проверка на място, като свидетелката В. имала указания да състави нов АУАН. Приел е, че това се установява от показанията на свидетелката В., които се подкрепят и от писмените доказателства, най-вече от протокол за проверка № 1054458 от 24.11.2010 г. и протокол № 1060341 от 02.12.2010 г., като обхватът на проверките по двата протокола се припокрива изцяло. Изложил е, че от показанията на свидетелката следва несъмненият извод, че административно-наказващият орган, в случая изрично упълномощен служител на НАП от отдел „Обжалване“ към ТД - С., е упражнил правото си по чл. 54 от ЗАНН да прекрати преписката с мотивирана резолюция. По същността си прекратяването от административно-наказващия орган на преписката с резолюция представлява произнасяне по съществото на административно-наказателния спор и след като такова прекратяване е извършено, е процесуално недопустимо да бъде образувано ново административно-наказателно производство за същото нарушение, с оглед изричната забрана за нарушаване на принципа едно нарушение-едно наказание, уреден в чл. 17 от ЗАНН. Въпреки това административно-наказващият орган е дал незаконосъобразни указания след прекратяването на преписката да бъде съставен нов АУАН за същото нарушение. Приел е, че посоченото процесуално нарушение е особено съществено и е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП, без да се разглежда същото по същество. Наред с това съдът е счел, че извършено от жалбоподателя нарушение е маловажен случай и по отношение на него са налице условията за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като е изложил подробни съображения за това. Предвид изложеното съдът е отменил обжалваното НП.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не е налице наведеното в жалбата касационно основание - нарушение на закона.

Пределите на касационната проверка се определят от наведеното с жалбата единствено касационно основание - нарушение на закона, а то е налице когато той е приложен неправилно, или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. В случая касатора не оспорва приетата от съда фактическа обстановка и конкретно - направената от районния съд констатация, че по отношение на [фирма] е бил съставен предходен АУАН за същото нарушение. При липсата на довод за наличие на касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, за настоящата инстанция проверката дали материалния закон е приложен правилно се извършва в рамките на приетите от въззивния съд фактически положения. Делото не може да бъде върнато за

попълване с нови доказателства – конкретно с предходния съставен на [фирма] АУАН.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, приложима в производството по дирене на отговорност по административнонаказателен ред, не се образува наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато спрямо същото лице за същото престъпление има незавършено наказателно производство, влязла в сила присъда, постановление или влязла в сила определение или разпореждане за прекратяване на делото. Приложението на посочения принцип се обуславя от идентичността в предмета на образуваните административнонаказателни производства, който предмет, определен от вида на извършеното нарушение и нарушителя, се очертава от АУАН. След като от районния съд е прието за установено, че с предходен АУАН е било констатирано, че дружеството е извършило същите нарушения, констатирани с АУАН № [ЕГН] от 25.01.2011 г., законосъобразен се явява направеният от него извод, че производството по издаването на обжалваното пред него НП се е развило при вече образувано по-рано административнонаказателно производство със същия предмет.

При това положение издаването на НП № [ЕГН] от 10.03.2011 г., въз основа на по-късно съставения АУАН № [ЕГН] от 25.01.2011 г., се явява в пряко противоречие с установената в чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, забрана за образуване на повече от едно производство, спрямо едно и също лице, за същото противоправно деяние, която забрана е действаща и в административнонаказателния процес (по арг. и от разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН). Тълкуването на посочената по-горе норма на НПК налага извод, че при наличието на висящо производство или надлежно прекратено такова, второ производство поначало не следва да се образува, а ако все пак е образувано, следва да се прекрати, като на наказващия орган не е предоставена възможност за избор в това отношение. Освен това следва да се има предвид, че основанията за прекратяване на административнонаказателното производство по чл. 54 от ЗАНН, предполагат липсата установеност по отношение на някой от основните съставомерни елементи на изпълнителното деяние, за което се дири отговорността на лицето, сочено като нарушител в АУАН. Тоест, прекратяването на производството на това основание, би следвало да значи, че след извършената проверка по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, на база събраните доказателства и възраженията на нарушителя, административно-наказващият орган е достигнал до извод за наличието на такива пороци в развитото се производство, обуславящи незаконосъобразност и/или необоснованост на АУАН и то до степен същият да не може да бъде саниран на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. При това положение образуването на ново административнонаказателно производство срещу същото лице, на същото основание е недопустимо, в какъвто изричен смисъл е цитираната по-горе императивна разпоредба на НПК. Предвид изложеното, незаконосъобразно е било самото съставянето на втори АУАН, за вече установено от длъжностните лица на касатора деяние, като развитата се въз основа на него процедура по санкционирането на същото, представлява едно изначално опорочено производство, проведено при съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 146 от 13.03.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 12769 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.